

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Üniversiteler bir ülkenin gelişmişlik düzeyinin göstergesi niteliğinde eğitim kurumlarıdır. Kişilerin eğitim yaşamlarının devamında uzmanlaşması ve alanında kendini geliştirmesi için akademik süreçler söz konusudur. Bu süreçler üniversitenin eğitim kalitesi ne kadar yüksek olursa o kadar verimlidir. Söz konusu verim eğitimi alan kişinin sonrasında sağlayacağı çeşitli katkılarla ülke adına da anlamlı olacaktır.

Toplumlarda nüfus nitelik ve nicelik olarak ayrı ayrı değerlendirilir. Bu değerlendirmede eğitilmiş nüfus oranı söz konusu toplumun gelişmişlik oranını da göstermektedir. Eğitimden mahrum kalmış ya da kalitesiz bir eğitim almış bireyler topluma faydalı olmaktan uzakta kalmaktadır. İyi eğitilmiş nüfus kalkınmayı hızlandırıcı rol oynar. Üniversiteler ülke ve bölge kalkınmasında söz sahibi olan üst düzey eğitim veren kurumlardır. Üniversite, iktisadi kalkınmanın bir sonucu olarak artan mal ve hizmet üretimine olan talebi artırarak bireylerin yaşam düzeyini yükselten bir kurumdur. Bugün bilgi toplumunun temelini oluşturan eğitim, kalkınma için bir güç ve değer kaynağıdır. İçinde bulunduğumuz bilgi ve teknoloji çağında doğal olarak bir toplumun insanların sahip olduğu eğitimin niteliği, o ülkenin gelişmişlik düzeyini belirleyen bir ölçüttür.

Günümüzde üniversite yönetimi/yönetişim giderek önem kazanmaktadır. Üniversite değerlendirmelerinde önceleri eğitim-araştırma- topluma hizmet üçlüsü mercek altına alınırken son 20 yılda buna yönetim ve son 10 yılda uluslararasılaşma başlıkları da eklenmiştir. Özellikle üniversitelerden beklenen faaliyetlerin ve uzmanlıkların artması, bulundukları yarışmacı ortam, kaynakların çeşitlendirilmesi baskısı, performansa göre finansman sağlanması üniversite yönetimine kritik önem kazandırmıştır. Uzmanları ifadesiyle; başarılı üniversite olmanın yolu başarılı yönetimden geçmektedir.

Ülkemizde üniversitelerimizin ne kurumsal özerklik, ne hesap verebilirlik, ne de kalite güvence sistemleri gelişmiş ülkeler düzeyinde değildir. Örneğin; nerdeyse bütün hukuk fakültelerinde başka fakültelerden akademisyenler yerleştirilmiş ve hukuk eğitimi olmayan bu kişiler hukukçu yetiştirmek üzere görevlendirilmişlerdir. Bu hukuk eğitimin yeterli biçimde gerçekleşmemesine neden olmaktadır.

Dekanlık görevinin gerek doğrudan doğruya rektörler tarafından yürütülmesi gerekse vekalet yoluyla ifa edilmesi, ancak kamu hizmetlerinin devamlılığı ilkesinin gerektirdiği

① Feriye Telli, İstanbul Mr.

② Zera Kadyic, İstanbul Mr.

③ Yildirim Kaye, Ankara Yeterler

④ Gönül Akkaya, ilgerdi İstanbul.

⑤ Atilla SERTEL, İzmir

⑥ Baha İnli, Osmaniye Dr. M. M. M.

⑦ Ayşe Barışçın, Bostan

⑧ ÖZKAN YALIN, LİFAR

